

0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
00	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31
00	01	02	03	04	05	06	07	08	09	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31

22

PÄIVÄSTÄ TOISEEN

13.12.13

Aurinko nousee

Helsingissä kello 9.17
ja laskee kello 15.12
Oulussa kello 10.19
ja laskee kello 14.05

Päivän sana

13.12. Jumala, Sebaot, katso jälleen meihin taivaastasi, katso meitä! Ota hoitoosi tämä viiriköynnös, taimi, jonka oikealla kädelläsi olet istuttanut itseäsi varten, lapsi, jolle sinä olet antanut voiman. Ps. 80:15–16
14.12. Me emme käännny sinun luotasi pois. Anna meidän elää, me huudamme sinun nimeäsi. Ps. 80:19
15.12. Kaikki profetat ja laki ovat Johannekseen asti olleet ennustus-ta, ja uskokaat tai älkää, juuri hän on

Elia, jonka oli määrä tulla. Jolla on korvat, se kuulkoon! Matt. 11:13–15

Nimipäiviä

Tänään perjantaina: Seija
Huomenna lauantaina: Jouko
Ylihuomenna sunnuntai: 3. adventtisunnuntai, Heimo

Mietelause

Kiteet luo helmiviyön valkoiseen kaapuun. Kätköstä talviyön luoksemme saapuun.

Lucia seppelpää.

Sigrid Elmlad (Pyhän Lucian muistopäivä on 13.12.)

MERKKIPÄIVIÄ

70-VUOTIAS

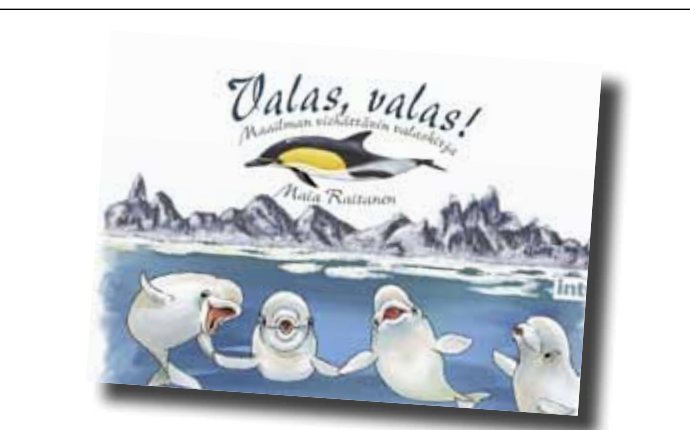
Maanviljelysneuvos, agronomi MML **Seppo Heinonen** 15.12. Orimattila. Lähipiirissä.

50-VUOTIAS

Kenttäpäällikkö **Markku Karjalainen** 17.12. Kajaani. Kahvit tarjolla 13.12. klo 13–17 MTK Pohjois-Suomen Kajaanin toimisto, Kaupakatu 25A, Kajaani

Lähetä merkkipäiväilmoitus Maaseudun Tulevaisuuteen

Merkkipäiväpalstalla julkaistaan vain päiväsankarin suostumuksella lähetettyjä merkkipäivätietoja. Kirjallisesti lähetettävissä tiedoissa tulee olla merkkipäivän viettäjän nimi, ikä, merkkipäivän ajankohta, titteli, kotipaikka ja mahdollinen lyhyt maininta merkkipäivän vietosta. Valokuvaksi käy mustavalko- tai värikuva, koolla ei väliä. Palsta on maksuton. Merkkipäivätiedon tulee olla toimituksessa viimeistään viisi päivää ennen lehden ilmestymistä. Tiedot postitetaan osoitteeseen: Maaseudun Tulevaisuus, ”Merkkipäivät”, PL 440, 00101 Helsinki, tai lähetetään sähköpostilla osoitteeseen merkkipaivat@maaseuduntulevaisuus.fi.

Vitsikkäästi valaista

Kirjodelfiini, uudenseelannindelfiini, valkonokkadelfiini, namibiandelfiini... 32 delfiiniä. Niin monta? Melkein puolet kaikista maailman valaslajeista.

Lapsilla on luontainen kyky oppia pitkiä luettelolita. Tiedättehän: triceratops, allosaurus, carnosaurus, joka kerta virheettömästi. Uuden aluevaltauksen muisti-ihmeille tarjoaa kaikki 72 valaslajia esittelevä Valas, valas.

Nimi, pituus, paino ja levinneisyys antavat summittaisen

kuvan lajeista. Leikkimielinen piirros ja lyhyt tarina kertovat hilpeästi kunkin lajin luonteesta.

Valasopus on kiitollinen kirjoittaa. Vaikka kirjan vitsit eivät uppoaisi, jaksaa silkasta sinivaalan koosta olla innoissaan niin lapsi kuin aikuinenkin.

Sekaan lipsahtaneet kirjoitus- ja pilkkuvirheet eivät intoa laannuta.

LAURA IHALAINEN
Maia Rantanen: Valas, Valas! Maailman viehättävin valaskirja. 190 sivua. Into.

Ristoja onkin nyt kaksi

Kolmastoista Risto Räppääjä-kirja alkaa siitä, että päähenkilö Risto Räppääjä ja hänen ystävänsä Nelli ovat menossa kirjastoon. Nelli näkeekin ikkunasta Riston näköisen pojan, ja ihmettelee, kun Risto ei odotanutkaan häntä.

Myös Rauha-täti ja herra Lindberg törmäävät tilanteisiin, joissa Risto on muualla kuin pitäisi. Pitäisi esimerkiksi siivota huone ja mennä onkiretkelle, mutta Risto ei yllättäen menekään.

Monien väärinkäsitysten jälkeen ilmenee, että Ristolla on kaksoisolento, jota Risto ja Nelli alkavat jäljittää. ”Ristoilla” on lopulta paljon yhteistä.

Mielestäni juoni on hyvä ja kirja on jännittävä. Pitäisin kyllä enemmän vanhasta **Aino**

Havukaisen ja Sami Toivosen kuvituksesta.

HELMI POUTANEN, 9
Sinikka Nopola, Tiina Nopola: Risto Räppääjä ja kaksoisolento. Kuvitus Christel Rönns. 116 sivua. Tammi.

Pikkupöllö etsii itseään

Pikkupöllö on sympaattinen tarina pienestä pöllöstä, joka etsii itseään.

Pöllö lähtee pois pesästään ottamaan selvää, kuka tai mikä hänen oikeastaan pitäisi olla. Retkellään hän törmää muihin metsäeläimiin ja yrittää löytää jonkun, jonka kaltainen olisi.

Pöllö katselee maailmaa omasta vinkkelistään pöllölapsen silmin ja ajattelee,

että kaikki ovat hänen tavoin pöllöjä. Hänen mielestään esimerkiksi jänis on loikkiva pitkäkorvainen pöllö ja karhu karvakynsipöllö.

Saduille tyypilliseen tapaan loppu on onnellinen, kun pöllö toteaa, että on hyvä olla aivan tavallinen pöllö. Tieto siitä, että vaikka pöllö ei osaa loikkia ja sillä ei ole samanlaista pörröhäntää kuin oravalla, se osaa

Jos mielessä

muhii idea tai

tarinoita syntyy

kuin itsekseen,

voi kirjoittaa ja

kustantaa kirjan.

Niin

menninkäistenkin

maailma aukeaa

ihmissilmille.

.....

Rovaniemeläinen **Tuula Takkinen** kirjoitti muistiin junamatkoillaan etelään lapsenlapsille kertomiaan tarinoita, jotka hän kokosi omakustanteiseksi Viisi satua -satukirjaksi.

Helsinkiläisen **Terttu Isorannan** kirja taas lähti kuvista. Hän on piirtänyt aina: koulu-aikoina viikkojensa reunoihin, työelämässä palaveripapereihin. Menninkäisten kutsun hän kuuli viitsetoista vuotta sitten.

”Osuin menninkäistaajuudelle. Ymmärsin, että menninkäismaalari **Ilopeetu Veikkosella** oli kokoelma, joka minut oli valittu muuntamaan ihmisille näkyväksi. Hypätyäni pois työelämän oravanpyörästä menninkäiset tulivat entistä tärkeämmiksi elämässäni”, entinen mainonnan ammattilainen kertoo.

Veikkonen on siis menninkäinen ja Isoranta ihminen. Isoranta maalaa menninkäisiä erilaisissa puuhissaan akryyli-väreillä kankaalle.

Nyt hän on koonnut alkuperäiset A3-kokoiset kuvat tietokoneelleen, käsitellyt ne, kirjoittanut tarinan, taittanut ja teettänyt omakustanteisen kirjan suomalaisessa kirjapainossa.

Lemmenliimaa ja äkkipysähdyksiä

Kirjassa kerrotaan kaikesta siitä, mitä menninkäiset tekevät ihmisten iloksi, vaikka nykyajan ihmiset eivät sitä aina huomaa. Menninkäisillä on omintakei-

Fiina Ilohippu keittää **Terttu Isorannan** menninkäiskirjassa hyväntuulen lientä.

sia nimiä ja kirjassa ihan uusia sanoja: ilottamista, tuulittelua, puutumista. Älyäkämä on esimerkiksi laite, jolla **Kattara**

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Hypätyäni pois työelämän oravanpyörästä menninkäiset tulivat

entistä tärkeämmiksi elämässääni. **KIRJAILIJA TERTTU ISORANTA**

Menninkäiset muuttuvat näkyviksi

MENNINKÄISTAAJUUDELLA-KIRJAN KUVITUSTA

onnistua pääsemään menninkäistaajuudelle, mutta kiireiset aikuiset eivät ehkä usko koko asiaan.

Kirjan kuvitus vetoaa lapsiin, mutta Isorannan mukaan aihe kiinnostaa myös varttunutta väkeä.

”Ajattelen tätä myös aikuis-

ten mietiskelykirjana.”

Totta: menninkäisiin alkaa melkein uskoa, kun kauniita kuvia katselee.

Syksyn kirjamessuilla Isorannalle valkeni kiinnostava asia:

”Kuulin ensi kertaa, että olen viettänyt lapsuuteni samassa talossa, jossa Pessin ja Illusian kirjoittaja, kunnaneläinlääkäri Yrjö Kokko oli asunut. Sieltäköhän nämä minunkin menninkäisenergiani ovat lähtöisin?”

Isorannan menninkäismaalauksia on parhaillaan esillä taiteilijan synnyinkunnassa Sysmän Kirjakaupassa.

EIJA MANSIKKAMÄKI
Terttu Isoranta: Menninkäistaajuudella. 71 sivua. Omakustanne. Myynti: menninkaisia@gmail.com ja www.nettans.fi

OMAKUSTANNE

Oma kirja ei vaadi miljoona-perintöä

Kirjoja voi teettää omalla rahalla eli omakustanteina monella tapaa. Sitä varten ei tarvitse olla miljonääri.

Painotyön voi teettää ottamalla yhteyttä suoraan kirjapainoon tai käyttämällä internetin julkaisupalveluja.

Hinta riippuu muun muassa painopaikasta, painatustavasta ja painosmäärästä.

Halvimmalla pääsee, jos toimittaa aineistonsa painoon PDF-muodossa, valmiiksi taitettuna ja kuvakoko oikeaan tarkkuuteen säädettynä. Painossa tehty hienosäätö maksaa erikseen.

Yhden kirjan hinnaksi tulee tavallisesti noin 5–10 euroa.

Huikeat pitsisiivet

Neidonkorentoja elää maailman monessa kolkassa. Suomessa lajeja on vain kaksi. Tästä näkökulmasta Neidonkorennot on ainutlaatuinen teos, kotimainen tietokirja kokonaisuudesta hyönteisryhmästä, joka ei ole suomalaisille jokapäiväinen tuttu, usealle täysin uusi.

Korentojen kansainvälisyys on huomioitu kirjassakin. Teksti juoksee vierekkäin kahdella kielellä, suomeksi ja englanniksi. Kirjaa arvostellut lukuryhmä osittain puolsi, osittain karsaiti kaksikielisyyttä. Toimisiko kaksi eri painosta paremmin?

Teksti alkaa mukaansa tempaavasti ja on helppolukuista myös luonnontieteet vasta löytäneille. Muun muassa revii-rikäyttäytymisen ja elinympäristöt on kuvattu kiinnostavasti.

Tietomäärä on suuri, eikä sitä ole järjestelty perinteisen luonto-oppaan malliin. Toinen näkee tämän vuoksi kirjassa tarinan, toinen sillisalaatin. Yksi

kaipasi tekstin oheen selventäviä piirroksuvia esimerkiksi korennon rakenteesta.

Kuvien ansiosta kirja on huikaiseva, vaikka selailijalla ei olisi lukutaitoa ensinkään. Neidonkorentojen herkät verkkosiivet välkehtivät kaikissa väreissä. Ne istuvat elegantisti lehdillä ja ruo'oilla monissa maisemissa Kiinasta Ghanaan.

Hyönteisiä seurannut ymmärtää väijymiseen kuluneiden tuntien ja kärsivällisyyden määrän.

Viimeistään kuvia katsolessa aukeaa kirjan arvo – sekä tieteellinen että taiteellinen.

LAURA IHALAINEN
Sami Karjalainen ja Matti Hämäläinen: Neidonkorennot. 223 sivua. Caloptera Publishing.

Sami Karjalaisen kuvissa neidonkorennot välkehtivät jalokivien väreissä. **Toiselle korennolle asento on varoitus: älä tule lähemmäs.**

Vilttitossu keksii juonen Päärrettyä perusruokaa

Neljästoista Heinähattu ja Vilttitossu –kirja kertoo siitä, että pienempi sisar Vilttitossu on kateellinen, kun isosisko Heinähattu aloittaa koulun. Vilttitossu alkaa kiusata Heinähattua: nimittelee Heinähatun opettaja Annukka Pyllkästä Pylyllykkä Ankaseksi ja estää Heinähattua tekemästä läksyjään.

Sitten Vilttitossu kuulee, että Heinähatun luokka menee onkiretkelle, mutta hän jää pesemään äidin ja isän kanssa ikkunoita. ”Se ei käy!” puhisee Vilttitossu ja keksii juonen: hän pyytää naapurin Halise Alibullenia kirjoittamaan kirjeen, missä lukee, että onkiretki on peruutettu.

Vilttitossu lähtee itse valepuvussa retkelle ja sotkee koko retken. Hänestä esimerkiksi kalojen narraaminen on sitä, että hän näyttää kaloille mustikkapiirakkaa, mutta syökin sen itse.

Pidin kirjasta, koska juoni on

hyvä ja Vilttitossu niin juonikas, että itseänikin alkoi naurattaa. Myös kuvat ovat hauskoja. **HELMI POUTANEN, 9**
Sinikka Nopola, Tiina Nopola. Heinähattu, Vilttitossu ja ärhäkkä koululainen. Kuvitus Salla Savolainen. 69 sivua. Tammi.

Mysi Lahtinen on tehnyt lapsille keittokirjan, jossa on paljon tekstiä eikä yhtään valokuvaa. Kokonaisuus on silti värikäs ja raikas, kiitos **Karoliina Pertamon** piirrosten. Tekstiä on paljon, ruokaohjeiden lisäksi isoisän tarinoita.

Pisteet siitä, että itse ohjeilla tehdään suomalaista perusruokaa: kananmunan keittämisestä kokkeliin, lihapullista siskonmakkarakkeittoon, nokkospasta lohiperhosiin, sokेरikurkuista köyhiin ritareihin. Perunoita keitetään vanhojen ja uusien ohjeilla, muussataan ja paistetaan.

Kirjan harvoissa opaspiirroksissa neuvotaan sipulin pilkkominen. Aikuisillekin tiedoksi: kuori lähtee helpommin, kun pidät sipulia muovipussissa jääkaapissa ennen käyttöä.

Lopussa on pari sanaa kattauksesta, pöytätaivoista ja siitä, että kuuluisatkin kokit ovat aloittaneet alusta. Lahtisen

mielestä kokkaamaan oppii helpommin kuin lukemaan.

Kirja jakoi perheessämme kohdeikäisten mielipiteet: osa kaipaa havainnollisia vaihe- ja valmiskuvia, osaa hokutti värikäs teos itsessään.

EIJA MANSIKKAMÄKI
Mysi Lahtinen: Hei me kokataan. Kuvitus Karoliina Pertamo. 57 sivua. Tammi.